

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:
 ЗА ГОДИНУ 6 ДИН.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 „

СРЕДА 22. ФЕБРУАРА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Проглас Српске Краљевине и ступање на престо српски Његовог Величанства Краља Александра I. прославиће се и ове године 22. Фебруара најсвечаније.

Радост и усхићење, што су сваке године овога дана обузимали не само Београђане но и цео Српски Народ, неће ни овога пута изостати.

Представништво општине Краљевске престонице сматра за пријатну дужност, да извести своје грађане, да ће тога дана у саборној цркви бити свечано благодарење, да ће домови бити окићени заставама а у вече и осветљени.

Од представништва општине београдске, 21. Фебруара 1895 год. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
ВАНРЕДНИ С А С Т А Н А К
13. Фебруара 1895 г.

Председавао председник г. Мих. М. Богичевић присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Горчаков Миловановић, Живко Кузмановић, Љуб. Марковић, Сергије Станковић, Младен Николић, Никола Бошковић, Јеротије А. Миливојевић, Софроније Јовановић, Ђ. Николајевић, Хаџи, Стеван П. Поповић, Мил. Ж. Маринковић, П. Ђелић, Дим. Гавриловић, М. Милашиновић, Ферд. Розелт, Спасо Х. Ристић Шокоцац, Н. Х. Тома, Коста Петровић, Стева Д. Поповић, Дим. Милојевић, Н. Д. Стевановић Ј. Алкалај, Благоје Милошевић, Сава Петровић, Љ. Каљевнић, Јарослав Беауха, Ђорђе Димитријевић, Михаило Михаиловић, Јов. Ристић, Зах. К. З. Поповић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. фебруара 1895. год. и примљен је без измена.

II.

Одборник г. Коста Петровић предлаже, да одбор понови своје раније решење о томе, како ће се подносити и кад ће се решавати о предлозима поднетим од појединих одборника, те да се избегну случајеви, да услед многих интерпелација остане дневни ред не дирнут.

По саслушању овог одбор је у свези са својом ранијом одлуком о овоме предмету *решио*:

да се одбор строго придржава при решавању објављеног дневног реда, сем случаја кад после објављеног дневног реда дође хитан предмет и кад га одбор за таквог сматра.

Господа одборници могу чинити на крају седнице интерпелације и предлоге и одбор ће их стављати на дневни ред, ако не хтедне у истој седници о њима решавати.

III.

Председник извештава одбор да водовод београдски још из ранијих година дуго је разним фирмама за набављени материјал и машинске делове преко 60.000 динара; да се овај дуг не може исплатити приходима водовода пошто се исти постепено прикупљају, него да је потребно, да се учини зајам од 30.000 динара, па да се тим новцем покрију све важније позиције дуговања а остали дуг као и овај зајам да се постепено исплати из прихода водовода; да је београд. задруга за међ. пом. и штедњу пристала да овај зајам учини општини под погодбама изложеним у њеном писму од 11. Фебруара 1895 године.

По прочитању тога писма и акта Управе водовода АБр., 906 одбор је *решио*:

да се општина београдска за рачун водовода београдског може задужити код београд. задруге за међ. пом. и штедњу са (тридесет хиљада) 30.000 дин. у сребру ради исплате дуга водовода београдског под погодбама изложеним у акту задругином од 11. Фебруара 95 г. Бр. 418. с тим, да водовод београдски својим приходима овај дуг одужи.

IV.

Одборник г. Ст. Д. Поповић тражи, да се одбору поднесе списак целокупног дуговања општи не београдске, било на страни било у земљи.

Председник је *изјавио*:

да ће списак целокупног општинског дуговања поднети одбору у првој седници за овом.

V.

Председник извештава одбор да је г. министар Народне Привреде преко управе вар. Београда а као одговор на решење одборско од 9. Јануара 95 год. АБр. 7979/94 г. понова наредио, да општина београдска без икаквог изговора исплати Васи Крстићу 3942-12 дин. наплаћених а име мерине.

По прочитању те наредбе АБр. 973, одбор је *решио*:

да се извести управа вар. Београда, да одбор и овога пута остаје при своме решењу од 9. Јануара 95 год АБр. 7979 и акту од 17. Јануара 95 г. АБр. 8767/94 г. и умолити је да о овоме извести и госп. министра Нар. Привреде.

Ако г. министар и даље остане при своме решењу да изда о томе општини формално решење.

VI.

Председник износи одбору на решење акт г. мин. Нар. Привреде, којим тражи од општ. мишљење да ли треба установити у Београду панађуре и шта на њима да се продаје.

По прочитању тога акта АБр. 7757/94. г. и мишљења трговачког удружења АБр. 7757/94 г. Занатлиског удружења АБр. 8373/94 г. и мишљења гл. трг. занатл. одбора АБр. 726, које је мишљење суд општ. изискао, одбор је *решио*:

слаже се у начелу са предлогом Госп. Мин. Нар. Привреде да се у Београду установе панађури.

Г. Г. М. Ж. Маринковић, Ђорђе Николајевић Хаџи и Јаков Алкалај одборници, да проуче мишљење поменутих корпорација и према истима да саставе одговор Гос. Минастру и поднесу га одбору на одобрење.

VII.

По прочитању протокола лицитације АБр. 398 држане за продају меса од бобичавих свиња, на којој није било ни једног лицитанта и по прочитању понуде Илије Цветановића АБр. 544, да бобичаво месо купује по 80. п. д. од једног брва, одбор је *решио*:

да се ова понуда Илије Цветановића одбаци. Да се месо од бобичавих свиња, заклатих на општинским кланицама не продаје него да се прописано поништи и у земљу закопа. Све ово да се врши под строгим надзором општ. органа.

VIII.

Председник извештава одбор, да је према решењу одборском од 7 Нов. 1894 год. АБр. 7820 Милан Поповић олд. трг. пристао, да узме под закуп још за једну годину дана плац општински у железничкој улици под истим погодбама и по истој цени, по којој је до сада овај плац држао под закуп. Одбор је *примио*:

к знању ово саопштење.

IX.

По прочитању протокола лицитације АБр. 624, држане за чишћење димњака на општинским зградама, — одбор је *решио*:

да се чишћење димњака на општинским зградама у 1895 год. уступи према прописаним погодбама Ђорђу Дебељевићу олд. оцачару као најнижем понуђачу за две стотине и двадесет динара годишње.

X.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 7. Децембра 1894 год. СБр. 18409, раскинуо уговор са закупцима понаше на општинским утринама Адаљом и Суботићем као неуредним закупцима и да је држана лицитација за по новно давање под закуп ове понаше на штету бивших закупца, но да на

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

(НАСТАВАК)

По паду Београда велики везир посла Хусев-пашу босанског са 8.000 људи да заузме Осек а сам се задржи у Београду утврђујући га за одбрану. Хусев онеседне Осек кога је бранио Крој са 3.000 људи. Он га позва на предају претећи, „да ће све поклати, па и децу у мајчиној утроби да веће штедети ако се не послуша“ ву по-

нуду одбију. Осађеви испадну 5. новембра из града и почине грдиу штету и Турцима и њиховим опсадним пословима. Хусејин се у брзо за овим повуче, зашто га велики везир казни сирћу.

На босанској граници у овој (1690) год. били су чести упади и с једне и с друге стране. Тако су једном 3000 Срба (Heudskop) продрли чак до Вањалуке, варош попалили, посекали много Турака па са великом плачком и стотину Хришћана вратили су се назад⁽¹⁾. Али кад Турци под великим везиром стану све више продирати, осиле се и босански Турци па су често нападали на границе аустриске.

Наша браћа хрвати снажно су их одбили не изгубив ни једног града. Али они продру у слабо заштићену Славонију па је сву заузму са свим градовима⁽²⁾.

Тако је се несрећно свршила по Аустрију ова ратна (1691) година у којој претрпе три знатна пораза: код Качавика, под Хајслером у Ердељу, и код Београда. А заузела је Кањижу и сузбила Турке из Ердеља.

(1) Die Fr. Theilm. etc. S. 74.

(2) Smičiklas T. Dvjestog. osl. Slav. књ. I. стр. 157.

Али су се ствари тако развијале да је војна продужена и 1691 год. ву с већим успехом.

Ну да се вратимо пресељеним Србија под Чарнојевићем. „Да би олакшали пресељење странаца (Срба), вели Швикер, као да би их уједно сачували од судара са становништвом и судовима у Угарској изда Леополдо I. путем упутства дворског канцелара *повелу од 11 Децембра 1691 године*. којом су обновљене привилегије, слободе и изузетна права Срба од 21 Августа ове године, и огласи Србе „Уједно са свом њиховом кућном чељад, поседом, добрима и имањем, да етоје под заштитом и особитим старањем и протекцијом Краља“, па исте препоручи заштити, одбрани и помоћи становништва и судова Угарске. Српски архиепископ, владика и све што овом вароду припада било светског било црквенога стаљежа имају се заштитити, бранити и чувати у име Краљево у уживању њима дароване привилегије и слободе против свију насилних нападаја, узнемиравача и штеточина. Њима треба не само помоћи већ и пасоше давати, а нарочито да прибаве архиепископу потребна му средства за пренос. Па наставља.

овој лицитацији није било лицитаната; да је Здравко Албахари, оvd. поднео понуду са кауцијом, да се њему уступи под закуп попаша под истим погодбама, за годишњу цену 1004. дин. а од 1. Јануара ове до 1. Априла 1897 год.

По прочитању тога извештаја Абр. 400 и понуде Здравка Албахари Абр. 19, одбор је *решило*: да се попаша на општинским утринама уступи под закуп понуђачу Здравку Албахару према прописаним погодбама за годишњу цену од хиљаду и четири динара а за време од 1. Јануара 1895 год. до првог Марта 1897 године.

VI.

По прочитању протокола лицитације Абр. 623, држане за давање под закуп три плаца месарска на вел. тргу с доње стране, на којој лицитацији није било лицитаната, и по прочитању понуде Мике Костантиновића оvd. месара Абр. 569 да му се месарски плац бр. IV. с доње стране уступи за 30 динара месечно ирије, одбор је *решило*:

да се месарски плац на доњој страни вел. трга под Бр. IV. уступи под закуп Мики Костантиновићу оvd. месару за тридесет динара месечно до 1. Маја 1895. год.

За давање под закуп још неиздата два месарска плаца да се држи друга лицитација,

VII.

Председник извештава одбор, да је према решењу одборском од 8. Децембра 1894 год. Абр. 8685 држана лицитација за давање под закуп чистићења помијара и нужника али да није било лицитаната; да су после лицитације поднели понуде за овај посао Јулка Свет. Јовановића и Петар Б. Јоакимовић.

По прочитању протокола лицитације Абр. 625, понуде Јулке Свет. Јовановића Абр. 670 и Петар Б. Јоакимовића, одбор је *решило*:

да се чистићење нужника и помијара у Београду уступи Петру Б. Јоакимовићу за време до првог Јануара 1898 год. под погодбама изложеним у његовој понуди од 3 фебр. 1895 и решењу одборском од 8. децембра 1894 год. Абр. 8685 с тим, да свако бурје за износ нечистоће мора бити измерено и мера на бурету изложена, као и да мора увек издати признаницу о наплати,

ма је сопственик помијаре или нужника и не тражио.

VIII.

Председник извештава одбор, да је за регулисање Которске улице још пре две године порушено имање Јанка Баше и да је тада и према закону о експропријацији од заклетих проценилаца процењено на 25.288 дин; да управа фондова наваљује на Јанка Башу, да јој плати дуг, услед чега опет он тражи од општине, да му исплати процењену суму, како би могао измирићи управу фондова.

По прочитању молбе Јанка Баше, и осталих акта о овоме предмету одбор је *решило*:

да се Јанку Баши за његово експроприсано имање у Которској улици исплати на терет регулационог фонда двадесет и пет хиљада две стотине осамдесет и осам динара према процени извршеној од кварта дорћолског пошто предходно Јанко Баша све терете са тог имања скине и тапију на општину о свом трошку пренесе.

Терет управе фондова да општина прими на себе и исти при исплати од процењене суме одбије.

XIV.

Председник извештава одбор да је Милош Маринковић услед решења одборског од 15. Новембра 1894 год. по нова поднео молбу, да се просече регулационим планом пројектована улица од Младенове ка Хилендарској и Болничкој; да су ову молбу потпомогли њих неколико десетина грађана из те околине молбама својим Абр. 617 и пошто М. Маринковић трпи велику штету јер не може да на свом имању подиже зграде, пошто му се исто има експроприсати за ту нову улицу.

По прочитању тих молби о бор је *решило*:

да се новим регулационим планом предвиђена нова улица у продужењу Маркове ка Хилендарској и Болничкој просече и да се потребно земљиште за исту експроприса према закону о експропријацији.

Овлашћује се суд, да експроприсано земљиште исплати на терет регулационог фонду признаницама без икаква интереса, ако не буде готовог новца у регулационом фонду а а терете управе фондова да пренесе на општину односно на регулациони фонд.

Процене имају се поднети одбору на одобрење.

XV.

Сходно решењу одборском од 9. Јануара 1895 год. Абр. 8989⁹⁴ председник извештава одбор, која је лица одредио суд, да буду присутници при селеђењима кривичних дела. Одбор је *примио*: к знању ово саопштење.

XVI.

На предлог суда општинског од 12. Фебруара 1895 год. Одбор је после поименичног гласања са 22 гласа против 5 (4 нису гласали) *решило*:

да се удовој почив. др. Калмана издаје из општинске касе на име издржавања шездесет динара месечно до њене смрти.

Издатак овај да се стави у буџет расхода за 1895 и остале године.

РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Фебруара 1895 год.

Председавао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Тихомир Ј. Марковић. Ср. Ј. Стојковић, Благоје Милошевић, Михајло Михајловић, Живко Кузмановић, Љуб. Марковић, Горчаков Миловановић, Никола Бошковић, Јеротије А. Миливојевић. П. Ђелић, Дим. Милојевић, Љуб. Каљевић, Спасо Х. Ристић Шокорац. Коста Петровић, А. Ђ. Кумануди, Н. Д. Стевановић, Вел. Антић Стеван П. Поповић, Миленко Марковћ, Ђ. Николајевић-Хади, Ђорђе Димитријевић, Софроније Јовановић, Јарослав Безуха, Дим. Гавриловић, Јанаћ Костантиновић, Ј. Алклај.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 13. Фебруара 1895 и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд Абр. 811 и 785, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је *изјавио*:

да су му Ђорђе Петровић кафеџија и Коста Живковић кројач непознати; да је Станко Васовић кафеџија доброг владања и средњег имовног стања.

III.

Председавајући износи одбору на решење предлог суда за установљење дезинфекционог завода. Одбор је *оdlучио*:

да се о овом предлогу као хитном решава у првој седници што за овом долази.

„На основу ове заштитне дипломе, а уз припомоћ издавих пасоша и припремљених средстава за превоз досуу српски исељеници унутрашњост Угарске — у Арад, Сегедин, Фиџкирхен, Мохач, Стојви Београд, Будим, Севт-Авдрију, Ерђаву, Гран, Коморан, Ђур и т. д. Бегувци не буду примљени у варош, већ се виставише по највише под шаторима ово места, у градовима су радо примани, јер овде вршаху људи потребну оружаву службу. Вароши пак не гледаху благова (бескућене бегувце⁽¹⁾).

А шта је с вапуштеном стајбином несрећних бегунца? Ево како са болом у души описује ваступело стање ваш летописац (очевидца): „многплоднаја и изобилнаја, и многовароднаја земља српскоја заусте всја, и гради вси, и села веја заустеша, и манастири царски велици и церкви красне писанија златом заустеша и жертвеници и олтари свјатија идже привошашеја без кровнаја жертва, тамо вине (сада) и нечисти продатеја зверие дивии. Тако бо поступившему греа ради наших и тако по-

гибохом за безјаквије наше јакже древнии Израил⁽¹⁾).

А валуђер равачки вели: „В том же рати бист велико пленение и расхищение и запушчение в сеи сербскои земли-градовом и варошам и селам и манастирем згорелим јакже и вашем манастиру Раваици ко-вечью је бист запушчение. Тогда турци одкрише церков и покров оловни скивухе“⁽²⁾.

Али је брзо дошло до заваде међу исељеницима и ставовништвом, тужбе су долазиле двору и од једне и од друге стране. Ну како је бечки двор мислио да и даље ратује, то је гледао да за се задобије и привеже Србе, па их декретом од 4. Марта 1661. ослободи од обласног суда (Comtats gerichtsbarkheit) и од издржавања војске преко зиме⁽³⁾. Срби и поред свих ових повластица и слабостина, које су мало пошто-вање, тражили су да на место ухапшеног Ђурђа Бравковића добију новог ^{светосног} поглавицу, који би их колико толико заштићавао; па ослањајући се на право све-

чево повељом од 6. јуника 1690 „Promit bus vobis... eligendique Voivode libertate) (Обећајемо вам... слободан избор војводе, сви изберу за војводу Јована Монастирлију (србина из Коморана). Двор бечки доследан себи вије могао а да и сво право не скучи, те 11. априла на молбу владике И. Ђаковића и Адама Фелдварпа на гледаше прилику да муга преда потврди Манастирлију за *подвојводу* (vice Ductorem)⁽¹⁾.

(НАСТАВИЋЕ СЕ.)

⁽¹⁾ У декрету своме од 1 априла упућеном свој војводи угарској и њиховим старешинама цар вели:

„Ou portor universis Vobisc Joann is benigne committimus ut serio mandamus ut suprafatum Joannen Monasterlu pro Vice Ductore gentis Rascianae agnoscat, et honoretis eiusdem auctoritati nullain ra dezagetis quemadmodum ita vos factiras esse benigne eorfidimus“ С тога вам скуна и појединима уљудно препоручујемо, Као озбиљно заповедао да горе Јована Монастирлије признате за *подвојводу* племен⁽¹⁾ раси сија неког (српског) и да га одлакујете достојанством, истог; ни у чем да га неограничавате, што ће те ви извршити драговољно, тако, као што се надамо“ (Гласник

⁽¹⁾ Споменик V срп. кр. акад. стр. 32

⁽²⁾ На истом месту, стр 37

⁽³⁾ Vchwicker H. J. Polit. Gesck. b. Serd. in Ung. s. 17.

⁽¹⁾ Vchwicker H. J.: Pöint¹ Ogesehichte a. Serb. in Ungarn. S. 15 и 16.

IV.

Председавајући извештава одбор да је Јулка Свет. Јовановића поднела нову понуду за чишћење нужника и помијара у којој пристаје на све прописане погодбе.

По прочитању те понуде АБр. 963, одбор је *решио*:

да се ова понуда одбаци, пошто је одбор у прошлој седници овај посао већ уступио.

V.

По прочитању молбе Николе Миљковића, благајника управе фондова и Живка Јовановића књиговође, којом траже награду за прикупљање општ. приреза на принос од капитала уложеног у управу фондова, одбор је *одлучио*:

да се ова молба стави на дневни ред кад по реду дође.

VI.

Одборници г. г. Дим. Милојевић, Живко Кузмановић, Мих. Михајловић, Ник. Бошковић, Јеротије А. Миливојевић и Љуба Марковић, подносе писмено питање председништву, да ли је главни благајник општине положио кауцију, у чему се иста састоји и да ли је довољна за сигурност општ. интереса?

По прочитању тога питања АБр. 992, председавајући је *изјавио*:

да ће председник општине у првој седници за овом поднети одбору извештај по овом питању.

VII.

Председавајући извештава одбор, да је више грађана поднело молбу, да се ослободе дужности присутничке, пошто су већ оптерећени другим грађанским пословима.

По прочитању тих молби АБр. 702, 768, 882, 888, 908, 1018, 1019, и 1020, одбор је *решио*

овлашћује се суд општински, да цени разлоге молилаца и ако нађе за умесно да их ослободи дужности присутничке а на њихово место одреди друга лица

VIII.

Председавајући саопштава одбору, да је општ. београдск. услед претписа г. министра просвете и цркв. послова у прошлој години купила од главног генералштаба 19. мапа Краљевине Србије и раздала их основним школама; да је према извештају глав. школ. одбора АБр. 3216 и 7154 од 94 год. овим бројем карата потреба: школска потпуно намирена; да је управа вар. Београда према претпису г. мин. протвевте послала општини још 56 ком. карата с наредбом, да се исте раздаду свима одељењима школским и да се новац за њих одмах пошаље главном генералштабу; да је суд општински на основу извештаја глав. школе. одбора у два маха враћао ове карте с изјавом, да јој нису потребне, но да управа вароши остаје при своме тражењу и актом АБр. 810 тражи, да се новац за ових 56 карата у року од 5 дана пошаље.

По саслушању овога и по прочитању тих акта, одбор је *решио*:

да се ових 56 ком. мапа Краљев. Србије врате Управи Београда, пошто општини и њеним основ. школама нису потребне, нит је одбор властан да чини издатке за оне ствари што су општини непотребне.

IX.

Према решењу одборском од 9. Фебруара 95 год, АБр. 903. предавајући позива одбор, да при-

ступи избору повереништва за грађење антрпота у Београду.

Пошто је одбор саслушао мишлење председника општине која лица би требала да уђу у ово повереништво и пошто се је са истим сагласио *решио је*:

да у одборско повереништво за грађење антрпота у Београду уђу ова лица: Гувернер Народне Банке г. Бура Вајферт као прееседник; председник управног одбор београдске берзе г. Дим. Стаменковић, пред. управ. одбора Кредитне Банке г. Михаило Павловић, Директор кредитног завода г. Пера Петровић, управ. београд задруге за међ. пом. и штед г. Таса Банковић, начелник мин. финансије г. Вучко Стојановић, начелник Мин. нар. привреде г. Хајим Давичо, цариник београдски г. Ира Богдановић, председник тргов. удружења г. Петар И. Јовановић, инжењери: г. г. Стеван Чацевић и Јов. Илић, одборници општ. београдске: г. г. Љуба Каљевић, Стеван Д. Поповић, Ђока Николајевић-Хаџи, Захарије К. З. Поповић, Јаков Алкалај, Милан Милашиновић, Мих. Кретић и Спасо Х. Ристић-Шокорац, уиравник вар. трошарине г. Милан Симић, и трговци г. г. Димитрије Крсмановић и Милош Гођевац.

Задатак је овом повереништву, да свестрано и у сваком погледу проучи питање о грађењу антрпота у Београду и што пре поднесе предлог за подизање истих у границама кредита од једног и по до два милиона.

X.

По прочитању предлога суда АБр. 423, учињеног према решењу одборском од 9 Фебруара 95 год. о платама контролора за прикупљање месарске аренде, одбор је после поменичног гласања са 24 против 1. *решио*:

да плата контролора за наплату месарске аренде буде најмање 100 дин. месечно, а највише 120 дин. Суд ће општински према способности појединог контролора и плату му у овим границама одмеравати. Ово решење вреди од половине месеца фебруара ове године.

XI.

Одборник г. Ник. Д. Стевановић, поводом тим, што г. Дим. Милојевић као члан комисије за прикупљање месарске аренде већ у неколико седница напомиње, да је та комисија дошла до повољних резултата по општ. интересе у томе, што је сузбила криумчарења и штетан рад ранијих органа, а најглавије што је за кратко време од кад постоји, успела да приходи кланични расте тако да ће у овој години према уверавању г. Дим. Милојевића бити вишка у приходу 75.000 дин. према прошлој години, а није искључена могућност да буде чистог прихода од овог права општинског по милиона динара, — тражи, да комисија поднесе одбору извештај о своме досадашњем раду као и да суд општински поднесе извештај о овим приходима у месецу Децембру 1893 год. и Јануару и Децембру 94 год. и Јануару 95 године.

По саслушању овога одбор је *одлучио*;

да како комисија, тако и суд општински изврше у свему захтев г. Николе Д. Стевановића.

XII.

Председавајући износи одбору на решење молбу Ђорђа Вајферта, олд. индустријалца, да му

се допусти да на општ. земљишту према његовој пивари подигне једнособну зграду за државне контролоре.

По прочитању те молбе одбор је *решио*: да се Ђорђу Вајферту допусти, да се са општ. земљиштем послужи и на истом подигне зграду потребну за вршење држ. контроле у његовој пивари, под погодбама, да ова зграда не смета саобраћају, да је дужан земљиште ово напустити чим исто општини затреба и да не може тражити никакве накнаде од општине за кварење и одношење ове зграде.

XIII.

Председавајући извештава одбор, да су се на расписани стечај АБр. 315 пријавили као кандидати за општ. лекара г. г. Др. Мил. Васић, Др. Мих. Петровић, Др. Лазар Ненадовић, Др. Милорад Гођевац и Др. Аврам Ј. Фаркић и да треба одбор сада од ових пријављених кандидата, да изабере једног општинског лекара, пошто је рок стечају прошао.

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 19 гласова против 7 *решио*:

прима се за општ. кварт. лекара Др. Милорад Гођевац са платом која буде буџетом одређена.

XIV.

По прочитању акта протопрезвитера београдског АБр. 583 којом спроводи и препоручује молбу Миливоја М. Петровића, ђакона капеле за дунавски крај да му се из општ. касе одреди издржавање, пошто су приходи капеле сувише мали, те не може из истих да добије плату, одбор је *решио*:

да се из општ. касе, а из партије. одређене за грађење црква за дунавски крај од 16. фебруара 95 год. па док нова цркве за дунавски крај не буде готова издаје Милив. М. Петровићу ђакону капеле за дунавски крај по шездесет дин. месечно на име издржавања.

XV.

По прочитању молбе г. Драг. Стаменковића, секрет. држ. савета. АБр. 4140/94 год. којом моли да се изврши експрописање његовог земљишта за улицу скадарску и да му се накнада зато да у земљишту регулационог фонда што се до његовог имања налази, одбор ја *решио*:

да суд општински по овој молби изврши што се тражи и поднесе одбору процену на одобрење.

XVI.

По прочитању молбе Стојана М. Ђурђевића, учитеља у пензији АБр. 5894/94 год. да му се из опш. касе даје станарина, одбор је *решио*:

да се преко ове молбе пређе на дневни ред,

XVII.

Одборник госп. Јеротије А. Миливојевић пита 1., Из које буџетске партије прима плату Лудвиг Рис бив. надконтролор и зашто се он још држи у службу кад је доказано, да је штетан по општин. интересе.

2., Зашто суд није отпустио из општинске службе оне касарске контролоре, које је за отпуст предложила комисија за наплату месарске аренде.

Председавајући је *изјавио*,

да ће председник општине у првој седници за овом одговорити на оба ова питања